GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Tornen Aleix Vidal-Quadras i altres gargamels.

Opinió | 05/02/2008 | 09:32

Les eleccions del pròxim 9 de març “no són normals ja que els ciutadans ens hi juguem molt més que l'alternança de govern".

El membre del PP i vicepresident del Parlament Europeu, Aleix Vidal-Quadras, ha dit que les eleccions del pròxim 9 de març “no són normals ja que els ciutadans ens hi juguem molt més que l'alternança de govern, ens hi juguem l'existència d'Espanya com a nació i la nostra pròpia dignitat com a éssers morals”. A més Vidal-Quadras, ha aprofitat l’avinentesa per acusar el president del govern espanyol i candidat del PSOE, José Luís Rodríguez Zapatero, de mentir en tota la seva gestió al capdavant de l'executiu espanyol. El popular tanmateix ha remarcat la importància que té pel seu partit la recuperació de l'escó per Lleida que segons el cap de llista per aquesta circumscripció, Josep Ignasi Llorens, “serà decisiu perquè el PP guanyi les eleccions a Espanya”. Potser sí, encara que personalment no sé en què es basa Llorens per fer aquestes afirmacions, ni per quin motiu afirma que un sol escó, el seu, serà decisiu per atorgar la presidència de l’estat al PP. Jo em decanto per pensar que molts polítics com aquests, fan de la demagògia i la irrellevància els seus programes electorals. Per què l’escó de Lleida serà decisiu i no el de Torrelavega?, per exemple Perquè Lleida és Catalunya?

El senyor Vidal-Quadras també ha comparat Zapatero amb una “bomba” que pot explotar el 9 de març i, en aquest sentit, ha emplaçat l'electorat a evitar-ho donant el seu vot al Partit Popular. També ha ofert als electors que optin pel PP “lleialtat, constància i disciplina”. I és que per Vidal-Quadras, la victòria del PP el 9 de març “no és una simple qüestió política sinó una necessitat higiènica i un problema de supervivència”. Seva potser, o de qui més i de què? Perquè hi ha coses i asseveracions que, simplement, van més enllà de l’enteniment normal de la majoria dels ciutadans, com és ara el cas.

El líder popular ha estat especialment crític amb Rodríguez Zapatero a qui ha titllat de mentider i ha afegit que per a ell “la veritat i la mentida són el mateix, no les distingeix i passa de la veritat”. Segons els seu parer el president espanyol ha “liquidat” la Constitució de 1978, ha “dilapidat” el pacte de la Transició, ha posat l'Estat “al llindar de la fragmentació”, “ha elevat al rang d'interlocutor una banda d'assassins”, s'ha mantingut passiu davant “una previsible crisi econòmica”, “s'ha aliat amb els dictadors comunistes més grotescos del planeta”, “ha ressuscitat els rancors de la Guerra Civil espanyola”, ha destrossat el sistema educatiu amb la implantació de l'assignatura d'Educació per a la Ciutadania i ha “humiliat les víctimes del terrorisme”.

Això no s’acaba aquí, Manuel Pizarro, aquell gestor d’Endesa que va dir que mai no seria treballador de La Caixa quan tants altres espanyols voldrien ser-ho pels avantatges horaris i econòmics que això comporta; que va preferir que Endesa fos alemanya abans que catalana, i avui candidat a ministre d’ Economia i Hisenda del PP, ha assegurat públicament als micròfons de la Cadena SER que l’Espanya dels socialistes és l’únic país que paga els terroristes per existir. Caram, caram! Quin home de consens. I aquest és l’elegit per substituir Rajoy, segons que diuen les males llengües. Doncs sí que seria el president de tots el senyor Pizarro sí. Sobretot dels bascos els gallecs i els catalans, i per extensió dels balears i dels valencians, segons el que es veu a venir. Quina amplitud la de la caverna! Quines mires de més llargària i quins fets socials i culturals més amplis. Quedo astorat de tanta comprensió i acceptació de fets diferencials diversos.

Una altra notícia impactant és la qualificació de “barbaritat” per part de Mariano Rajoy, que diu que el castellà i l’anglès són importants, i que la resta de llengües que es parlen a la península (suposo que inclòs el portuguès, que també és peninsular oi? i el català que és oficial a un estat membre de l’ONU com Andorra) és pecata minuta i que no serveixen per a res. Quin mal hi ha en aprendre una llengua que és cooficial a molts llocs de l’estat? I el Mundo rebla el clau i diu que la Junta d’Andalusia (que vol oferir cursos d’aquestes llengües als treballadors oriünds d’aquella zona que vulguin treballar a Galícia, Euskadi o Catalunya) va cap a la incultura i el tribalisme. Uns altres doctes en sociologia, gens xovinistes ni centralistes i que accepten el fet de l’Espanya plural que resa la Constitució. Quina vergonya aliena tinc quan veig o sento això publicat en algun mitjà de comunicació. Tornem a les tesis de Pizarro doncs: la preferència pels alemanys abans que pels catalans. I això és un verí que aquesta gent estenen perillosament. La mentida repetida per enèssima vegada i que esdevé veritat apòcrifa.

Home, Zapatero no ha estat cap paladí de les grans previsions, i més aviat ha mentit descaradament en relació a dates i projectes, sobretot pel que fa al territori de Catalunya, on malgrat les protestes de tot un poble i tot un Parlament ha mantingut la gens popular ministra de Foment, Magdalena Álvarez a la palestra. Però d’això a assegurar que durant el seu mandat de quatre anys només ha “liquidat” la Constitució de 1978, ha “dilapidat” el pacte de la Transició, ha posat l'Estat “al llindar de la fragmentació”, “ha elevat al rang d'interlocutor una banda d'assassins”, s'ha mantingut passiu davant “una previsible crisi econòmica”, “s'ha aliat amb els dictadors comunistes més grotescos del planeta”, “ha ressuscitat els rancors de la Guerra Civil espanyola”, ha destrossat el sistema educatiu amb la implantació de l'assignatura d'educació per a la Ciutadania i ha “humiliat les víctimes del terrorisme” hi va un bon tros que ni el Gargamel Vidal-Quadras se l’empassa.

Zapatero només ha fet això senyor eurodiputat del Partit Popular? Quins conceptes feudals, i quins estils carpetovetònics, i quina inteligència més minsa i quin menyspreu a la dels votants, que sí que la tenen en la seva totalitat la majoria! Em recorden, sense cap mena de dubte altres períodes pretèrits “de cuyo nombre no quiero acordarme”. Però és clar, què volen vostès que digui i esgrimeixi un català que va celebrar públicament que la llengua catalana no fos oficial a tots els efectes al Parlament Europeu, que paradoxalment vicepresideix? Una llengua que per ser oficial no en suubstituía cap altra ni feia mal a ningú, excepte a ell i als seus conceptes totalitaris.

Perquè això que dic sí que és cert. Ell i l’altre “nacionalista català exacerbat” que era el president europeu d’aleshores, en Josep Borrell, per una sola vegada van estar d’acord en la seva política excloent, malgrat estar a les antípodes dels colors de la samarreta política que vesteixen.

Aquella celebració mútua em recordava la trobada entre Manuel Fraga i Fidel Castro de fa uns anys, amb abraçada entusiasta inclosa. Potser els del parlament Europeu també s’ho haurien de fer mirar, i haurien de repassar quina mena d’europeisme propugnen. Millor “no comment”. Quins avenirs ens esperen si guanyen els que enlairen tots aquests valors que s’identifiquen tant amb tots els ciutadans espanyols i amb la seva diversitat. Tenim assegurada la igualtat en matèries com la llengua, la cultura i la homogeneïtat estatal en la resta de valors diferencials. Benvinguts siguin doncs, els nous salvadors de la pàtria, que com Gargamel perseguiran els barrufets fins a no deixar-ne cap de viu, per aconseguir les seves fites de l’estat unitari, unilingüe i uninacional, i la destrucció total de les diferències, que són tan perjudicials i pertanyen al contuberni judeomaçonic. Una Grande y Libre de nou vaja, per ser clars. Sort que a la història queda reflectit fidedignament que aquest personatge de política ficció és un etern fracassat, i, per fortuna per a tots els barrufets i pel bosc, no aconsegueix mai els seus macabres objectius. Només el temps i

la paciència ho posarà tot a lloc.

Autor: Santi_C
Santi_C

https://gironanoticies.com/noticia/5277-tornen-aleix-vidal-quadras-i-altres-gargamels.htm